

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0071/2014

3.2.2014

RAPORT

referitor la exploatarea sexuală și prostituția - impactul acestora asupra
egalității de gen
(2013/2103(INI))

Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen

Raportoare: Mary Honeyball

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN	3
EXPUNERE DE MOTIVE	16
OPINIE MINORITARĂ	20
OPINIE MINORITARĂ	21
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE	22
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE.....	25

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitor la exploatarea sexuală și prostituția - impactul acestora asupra egalității de gen (2013/2103(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 4 și 5 din Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948,
- având în vedere Convenția ONU din 1949 pentru suprimarea traficului de persoane și a exploatarea prostituției semenilor,
- având în vedere articolul 6 din Convenția CEDAW din 1979, care urmărește combaterea tuturor formelor de trafic de femei și a exploatarea prostituției femeilor,
- având în vedere Convenția ONU din 1989 cu privire la drepturile copilului,
- având în vedere Declarația ONU din 1993 privind eliminarea violenței împotriva femeilor, al cărei articol 2 afirmă că violența împotriva femeilor cuprinde: „violența fizică, sexuală și psihologică survenită în comunitate în general, incluzând violul, abuzurile sexuale, hărțuirea sexuală și intimidarea la locul de muncă, în instituțiile de învățământ sau în alte entități, traficul de femei și prostituția forțată”,
- având în vedere Protocolul de la Palermo din 2000 privind prevenirea, eliminarea și sancționarea traficului de persoane, în special cu femei și copii, care completează Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității organizate transnaționale, și este anexat acesteia din urmă,
- având în vedere obiectivul strategic D.3 din Platforma de acțiune și Declarația de la Beijing din 1995,
- având în vedere Convenția nr. 29 a OIM privind munca forțată sau obligatorie, al cărei articol 2 definește munca forțată,
- având în vedere Declarația (11) de la Bruxelles a Organizației Internaționale pentru Migrație (OIM) privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane, care solicită o politică globală, multidisciplinară și coordonată în mod eficace, care să implice actori din toate domeniile vizate,
- având în vedere recomandările Consiliului Europei în acest domeniu, cum ar fi Recomandarea nr. R 11 din 2000 privind traficul de ființe umane în scopul exploatarea sexuale, Recomandarea nr. R 5 din 2002 privind protecția femeilor împotriva violenței și Recomandarea 1545 din 2002 privind campania împotriva traficului de femei,
- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane,

- având în vedere propunerea de recomandare a Adunării Parlamentare a Consiliului European, intitulată „Incriminarea cumpărării de servicii sexuale în vederea combaterii traficului de persoane în scopul exploatării sexuale”, doc. nr. 12920 din 26 aprilie 2012,
- având în vedere Decizia ministerială nr. 1(12) de la Viena a OSCE de susținere a măsurilor OSCE și a Planului de Acțiune al OSCE pentru combaterea traficului de ființe umane (Decizia nr. 557, adoptată în 2003),
- având în vedere articolele 2 și 13 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere Decizia-cadru a Consiliului nr. 2002/629/JAI din 19 iulie 2002 privind combaterea traficului de persoane,
- având în vedere Decizia-cadru 2011/36/UE a consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI din 19 iulie 2002 a Consiliului,
- având în vedere Rezoluția Consiliului privind inițiativele de combatere a traficului de ființe umane, în special femeii¹,
- având în vedere Strategia UE în vederea eradicării traficului de persoane,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 1995 referitoare la a 4-a Conferință mondială privind femeile, care a avut loc la Beijing, pe tema „Acțiune pentru egalitate, dezvoltare și pace”²,
- având în vedere rezoluția sa din 24 aprilie 1997 privind Comunicarea Comisiei referitoare la conținuturile ilegale și dăunătoare de pe internet³,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 septembrie 1997 referitoare la necesitatea unei campanii europene având ca obiectiv o toleranță zero față de violența împotriva femeilor⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 octombrie 1997 referitoare la Cartea verde a Comisiei privind protecția minorilor și a demnității umane în serviciile audiovizuale și informaționale⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 noiembrie 1997 referitoare la Comunicarea Comisiei privind combaterea turismului sexual cu copii și un aide-mémoire privind contribuția Uniunii Europene la consolidarea luptei împotriva abuzului și a exploatării sexuale a copiilor⁶,

¹ JO C 260, 29.10.03, p. 4.

² JO C 166, 03.07.95, p. 92.

³ JO C 150, 19.05.97, p. 38.

⁴ JO C 304, 06.10.97, p. 55.

⁵ JO C 339, 10.11.97, p. 420.

⁶ JO C 358, 24.11.97, p. 37.

- având în vedere Rezoluția sa din 16 decembrie 1997 referitoare la Comunicarea Comisiei privind traficul de femei în scopul exploatării sexuale¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 mai 1998 referitoare la propunerea de Recomandare a Consiliului privind protecția minorilor și a demnității umane în serviciile audiovizuale și informaționale²,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 decembrie 1998 referitoare la respectarea drepturilor omului în Uniunea Europeană³,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 februarie 1999 referitoare la armonizarea formelor de protecție în completarea statutului de refugiat în Uniunea Europeană⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 30 martie 2000 privind Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor, privind punerea în aplicare a măsurilor de combatere a turismului sexual cu copii⁵,
- având în vedere rezoluția sa din 11 aprilie 2000 privind inițiativa Republicii Austria în vederea adoptării unei decizii a Consiliului privind combaterea pornografiei infantile pe internet⁶,
- având în vedere Rezoluția sa din 18 mai 2000 referitoare la măsurile luate ca urmare a Programului de acțiune de la Beijing⁷,
- având în vedere rezoluția sa din 19 mai 2000 privind Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Acțiuni suplimentare în lupta împotriva traficului de femei”⁸,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 2000 privind Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Victimele infracționalității în Uniunea Europeană: reflecții asupra normelor și măsurilor care trebuie adoptate”⁹,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 iunie 2001 privind propunerea de Decizie cadru a Consiliului privind combaterea traficului de ființe umane¹⁰,
- având în vedere rezoluția sa din 17 ianuarie 2006 privind strategiile de prevenire a traficului de femei și copii expuși riscului de exploatare sexuală¹¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 2 februarie 2006 referitoare la situația actuală a luptei

¹ JO C 14, 19.01.98, p. 19.

² JO C 193, 17.08.06, p. 126.

³ JO C 98, 09.04.99, p. 267.

⁴ JO C 150, 28.05.99, p. 203.

⁵ JO C 040, 07.02.01, p. 20.

⁶ JO C 40, 07.02.01, p. 41.

⁷ JO C 59, 23.02.01, p. 258.

⁸ JO C 59, 23.02.01, p. 307.

⁹ JO C 67, 01.03.01, p. 304.

¹⁰ JO C 53, 28.02.02, p. 114.

¹¹ JO C 287, 24.11.06, p. 18.

împotriva violenței față de femei și acțiunile viitoare¹,

- având în vedere rezoluția sa din 15 martie 2006 privind prostituția forțată în contextul evenimentelor sportive mondiale²,
- având în vedere Rezoluția sa din 26 noiembrie 2009 referitoare la eliminarea violenței împotriva femeilor³,
- având în vedere rezoluția sa din 5 aprilie 2011 referitoare la prioritățile și structura unui nou cadru al politicii UE de combatere a violenței împotriva femeilor⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 februarie 2013 referitoare la cea de-a 57-a sesiune a CSF a ONU: Eliminarea și prevenirea tuturor formelor de violență împotriva femeilor și a fetelor⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 23 octombrie 2013 referitoare la crima organizată, corupție și spălarea de bani: recomandări cu privire la acțiunile și inițiativele care se impun⁶,
- având în vedere campania de conștientizare organizată de Lobby-ul european al femeilor și intitulată „Not for sale” (Nu e de vânzare),
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0071/2014),

A. întrucât prostituția este un fenomen care comportă o dimensiune de gen, de proporții globale, implicând aproximativ 40-42 de milioane de persoane din întreaga lume, marea majoritate a persoanelor care se prostituează fiind femei și fete și aproape toți cumpărătorii fiind bărbați, și întrucât aceasta reprezintă atât o cauză, dar și o consecință a inegalității de gen;

B. întrucât prostituția este o formă de sclavie incompatibilă cu demnitatea umană și drepturile fundamentale ale omului;

C. întrucât traficul de ființe umane, în special de femei și copii, pentru exploatare sexuală,

¹ JO C 288, 25.11.06, p. 16.

² JO C 291, 30.11.06, p. 292.

³ JO C 285, 21.10.10, p. 53.

⁴ JO C 296, 2.10.12, p. 26.

⁵ Texte adoptate, P7_TA(2013)0045.

⁶ Texte adoptate, P7_TA(2013)0444.

precum și alte forme de exploatare, este una dintre cele mai flagrante încălcări ale drepturilor omului; întrucât traficul de ființe umane este în creștere la nivel global, ca urmare a creșterii criminalității organizate și a profitabilității sale;

- D. întrucât munca este una dintre principalele surse de autorealizare umană, prin care indivizii își aduc o contribuție la binele colectiv;
- E. întrucât prostituția și prostituția forțată sunt intrinsec legate de inegalitatea de gen din societate și are un impact asupra statutului femeilor și bărbaților în societate și asupra percepției relațiilor reciproce dintre aceștia și a sexualității;
- F. întrucât sănătatea sexuală și a reproducerii este promovată prin abordări sănătoase ale sexualității bazate pe respect reciproc;
- G. întrucât Directiva 2011/36/UE din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia instituie dispoziții ferme în ceea ce privește victimele;
- H. întrucât fiecare politică în materie de prostituție are un impact asupra realizării egalității de gen, afectând înțelegerea problematicii de gen și comunică mesaje și norme unei societăți, inclusiv tineretului său;
- I. întrucât prostituția funcționează ca o afacere creând o piață, cu diferiți actori interconectați, în cadrul căreia proxeneții și achizitorii calculează și acționează în scopul de a-și asigura sau mări piețele și maximiza profiturile și întrucât clienții joacă un rol esențial deoarece mențin cererea pe această piață;
- J. întrucât, potrivit OMS, „sănătatea sexuală necesită o abordare pozitivă și respectuoasă a sexualității și a relațiilor sexuale, precum și posibilitatea de a avea experiențe sexuale agreabile și sigure, fără constrângere, discriminare și violență”;
- K. întrucât prostituția reduce toate actele intime la valoarea lor monetară și diminuează ființa umană transformând-o în marfă sau obiect la dispoziția clientului;
- L. întrucât marea majoritate a persoanelor care se prostituează provin din grupuri vulnerabile;
- M. întrucât proxenetismul este strâns legat de criminalitatea organizată;
- N. întrucât criminalitatea organizată, traficul de persoane, crimele extrem de violente și corupția înfloresc în jurul prostituției, iar orice cadru de legalizare aduce beneficii în primul rând proxeneților, care se pot transforma în „oameni de afaceri”;
- O. întrucât, având în vedere concluziile diferitor studii, este evident că jumătate dintre clienți continuă să cumpere sex în pofida unor indicii clare că persoanele prostituate au o vârstă mai mică de 18 ani;
- P. întrucât piețele prostituției alimentează traficul cu femei și fete, în special în țările unde

industria sexului a fost legalizată¹;

- Q. întrucât prostituția și traficul de femei și fete minore sunt legate între ele, deoarece cererea de femei care se prostituează, victime sau nu ale traficului, este aceeași; întrucât traficul funcționează ca mijloc de aprovizionare a piețelor prostituției cu femei și fete minore;
- R. întrucât datele UE arată că politicile curente de combatere nu sunt eficiente și că există o problemă în identificarea și urmărirea în justiție a traficanților, fiind necesar să se consolideze anchetele cazurilor de trafic sexual, urmărirea în justiție și condamnarea traficanților de ființe umane;
- S. întrucât tot mai mulți tineri, dintre care, în mod alarmant, mulți copii, sunt forțați să se prostitueze;
- T. întrucât presiunile sub care se desfășoară actele de prostituție pot fi directe și fizice ori indirecte, de exemplu prin intermediul presiunii asupra familiei în țara de origine, și întrucât astfel de presiuni pot fi psihologice și insidioase;
- U. întrucât principala responsabilitate pentru combaterea traficului de ființe umane le revine statelor membre și întrucât, în aprilie 2013, doar șase state membre au notificat transpunerea completă a Directivei UE privind combaterea traficului de ființe umane, al cărei termen de punere în aplicare a expirat la 6 aprilie 2013;
- V. întrucât Comisia, în Strategia pentru egalitate între femei și bărbați (2010-2015), a declarat că „inegalitățile între femei și bărbați încalcă drepturi fundamentale”;
- W. întrucât există o divergență enormă în modul în care statele membre tratează prostituția, existând două abordări principale: una consideră prostituția ca o încălcare a drepturilor femeii – o formă de sclavie sexuală – care conduce la inegalitate de gen în detrimentul femeilor și la menținerea acesteia; cealaltă abordare susține că prostituția ca atare promovează egalitatea de gen prin faptul că promovează dreptul femeilor de a deține controlul asupra a ceea ce vor să facă cu propriul corp; în ambele cazuri, fiecare stat membru are competența de a decide modul de abordare a problemei prostituției;
- X. întrucât, deși există o diferență între „prostituția forțată” și „prostituția voluntară”, este evident că prostituția reprezintă o formă de violență împotriva femeilor;
- Y. întrucât chestiunea prostituției trebuie să fie abordată cu o viziune pe termen lung și din perspectiva egalității de gen;
- Z. întrucât proxenetismul a fost legalizat în câteva state membre, inclusiv Germania, Țările de Jos și Grecia, ceea ce echivalează cu autorizarea exploatării sexuale a semenilor; întrucât Țările de Jos se află pe lista Oficiului ONU pentru droguri și crime ca o destinație de predilecție pentru victimele traficului de persoane;

¹ În raportul pe 2006 elaborat de Sigma Huda, Raportor Special al ONU pentru traficul de persoane, în special femei și copii, s-a subliniat impactul direct al politicilor privind prostituția asupra amplitudinii traficului de ființe umane.

AA. Întrucât numărul de prostituate din Germania este estimat la 400 000, dar numai 44 prostituate sunt oficial înregistrate la agențiile de asistență socială, ca urmare a legii din 2002 privind legalizarea prostituției; întrucât nu există date fiabile care să indice că legea privind legalizarea prostituției a redus infracționalitatea și întrucât o treime dintre procurorii germani au constatat că legalizarea prostituției „a făcut mai dificilă activitatea lor de urmărire penală a traficului de ființe umane și a proxenetismului”;

AB. Întrucât există o tendință la nivel mondial de a banaliza prostituția, considerând-o o activitate normală, efectuată de „plăcere”, dar și o meserie,

1. recunoaște că prostituția/munca sexuală și exploatarea sexuală constituie chestiuni extrem de specifice genului și încălcări ale demnității umane, contrare principiilor drepturilor omului, printre care egalitatea de gen, și, de aceea, sunt contrare principiilor Cartei Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene, inclusiv a scopului și principiului egalității de gen;
2. subliniază obligativitatea respectării sănătății sexuale și reproductive și a drepturilor tuturor femeilor, inclusiv a dreptului la corpurile și sexualitatea lor, fără constrângeri, discriminare și violență;
3. subliniază faptul că există mai multe legături între prostituție și trafic și recunoaște că prostituția - atât la nivel global, cât și în Europa - alimentează traficul de femei vulnerabile și fete minore, multe dintre acestea având vârste cuprinse între 13-25 de ani; subliniază că, conform datelor Comisiei Europene, majoritatea victimelor (62 %) sunt traficate în scopul exploatarei sexuale, femeile și fetele reprezentând 96 % din victimele identificate sau presupuse, iar proporția victimelor din țări terțe înregistrând o creștere în ultimii ani;
4. recunoaște, totuși, că lipsa de date fiabile, exacte și comparabile între țări, datorate în principal naturii ilegale și de multe ori invizibile a prostituției și traficului, mențin opacitatea pieții prostituției și împiedică decizia politică, ceea ce înseamnă că toate cifrele sunt bazate exclusiv pe estimări;
5. subliniază că datele demonstrează că criminalitatea organizată este un actor major acolo unde proxenetismul este legal¹;
6. subliniază că, potrivit datelor, majoritatea persoanelor care se prostituează sunt recunoscute drept persoane vulnerabile în societățile noastre;
7. subliniază faptul că prostituția este și o problemă de sănătate, deoarece are efecte negative asupra sănătății persoanelor care o practică, acestea fiind mult mai susceptibile de a suferi traume sexuale, fizice și psihice, dependenței de alcool și droguri, fiind expuse și unei rate de mortalitate mai mari decât media populației; adaugă și subliniază că mulți dintre comparatori de sex solicită sexul comercial neprotejat, ceea ce crește riscul de efecte negative asupra sănătății, atât pentru persoanele care se prostituează, cât și pentru

¹ Raportul comun al municipalității Amsterdam și al ministerului olandez al justiției, în care se afirmă că jumătate dintre afacerile de prostituție care necesită autorizare au unul sau mai mulți manageri cu cazier judiciar.

cumpărători;

8. subliniază faptul că prostituția forțată, prostituția și exploatarea în industria sexului pot avea consecințe fizice și psihologice devastatoare, pe termen lung, pentru persoanele implicate, chiar și după ce au părăsit mediul prostituției, mai ales pentru copii și adolescenți, pe lângă faptul că reprezintă atât o cauză, cât și o consecință a inegalității de gen, perpetuând stereotipurile de gen și concepții stereotipe despre femeile care vând sex, cum ar fi ideea că corpurile femeilor și fetelor sunt de vânzare pentru a satisface cererea de sex a bărbaților;
9. invită, de asemenea, statele membre să introducă, în conformitate cu legislația națională, consiliere și controale de sănătate regulate și confidențiale pentru persoanele prostituate, în alte locații decât cele în care au loc actele de prostituție;
10. recunoaște că persoanele care se prostituează sunt un grup cu risc ridicat de infecții cu HIV și cu alte boli cu transmitere sexuală;
11. invită statele membre să facă schimb de cele mai bune practici cu privire la modalitățile de reducere a pericolelor asociate prostituției de stradă;
12. recunoaște că prostituția și prostituția forțată au un impact asupra violenței asupra femeilor în general, studiile referitoare la cumpărătorii de sex arătând că bărbații care apelează la sexul plătit au o imagine degradantă despre femei¹; prin urmare, sugerează autorităților naționale competente ca interdicția privind cumpărarea de servicii sexuale să fie însoțită de o campanie de sensibilizare în rândul bărbaților;
13. subliniază că persoanele prostituate sunt deosebit de vulnerabile din punct de vedere social, economic, fizic, psihologic, emoțional și familial și sunt mai mult expuse riscului de violență și vătămare decât persoanele implicate în oricare alte activități; prin urmare, forțele naționale de poliție ar trebui să fie încurajate să se ocupe, printre altele, de ratele scăzute de condamnare pentru violul comis asupra prostituatelor; subliniază faptul că persoanele care se prostituează sunt, de asemenea, supuse oprobriului public și sunt stigmatizate social, chiar dacă încetează practicarea prostituției;
14. atrage atenția asupra faptului că femeile prostituate au dreptul la maternitate, la creșterea și la îngrijirea copiilor lor;
15. subliniază faptul că normalizarea prostituției are un impact asupra violenței împotriva femeilor; subliniază în special că datele arată că bărbații care apelează la sexul plătit sunt mai susceptibili de a comite acte sexuale coercitive și alte acte de violență împotriva femeilor și au deseori atitudini misogine;
16. își exprimă îngrijorarea cu privire la creșterea numărului de bărbați tineri care cumpără servicii de prostituție ca o formă de divertisment, tratând astfel femeile și fetele minore ca

¹ La următoarea adresă pot fi consultate mai multe studii cu privire la cumpărătorii de sex:
<http://www.womenlobby.org/spip.php?article1948&lang=en>.

jucării sexuale în acte ce conduce deseori la violență;

17. observă că între 80-95% dintre persoanele prostituate au suferit o formă de violență înainte de a se prostitua (viol, incest, pedofilie), că 62% dintre acestea declară ca au fost violate, iar 68% suferă de tulburări de stres post-traumatic - un procent similar cu cel al victimelor torturii¹,
18. subliniază că prostituția copiilor nu poate fi niciodată voluntară, copiii neavând capacitatea de „a-și da consimțământul” pentru practicarea prostituției; îndeamnă statele membre să combată prostituția copiilor (care implică persoane sub 18 ani), cât se poate de energic, deoarece aceasta este cea mai gravă formă de prostituție forțată; cere de urgență toleranță zero care să se bazeze pe prevenirea, protejarea victimelor și pedepsirea clienților;
19. subliniază faptul că prostituția copiilor și exploatarea sexuală a copiilor sunt în creștere și prin intermediul rețelelor sociale, unde sunt des utilizate forme de înșelăciune și intimidare;
20. atrage atenția asupra fenomenului prostituției minorilor, care nu este identic cu molestarea sexuală și ale cărui rădăcini își au originea în situațiile economice dificile și lipsa îngrijirii părintești;
21. subliniază necesitatea unor măsuri eficiente care să acorde o atenție deosebită înlăturării persoanelor prostituate minore de pe așa-numită piață a prostituției și intrării lor pe această piață, precum și axarea pe combaterea activităților care contravin obiectivelor Convenției ONU cu privire la drepturile copilului și Protocolului opțional aferent;
22. consideră că plata unor servicii sexuale prestate de persoane sub 21 de ani care practică prostituția ar trebui să constituie o infracțiune, în timp ce serviciile în sine oferite de acestea nu ar trebui pedepsite;
23. atrage atenția asupra fenomenului „sponsorizării”, care reprezintă prostituția fetelor minore sau a fetelor care abia au ajuns la vârsta majoratului în schimbul unor bunuri de lux sau al unor sume mici de bani care să le asigure fondurile pentru cheltuielile zilnice sau pentru cheltuielile legate de educație;
24. atrage atenția statelor membre că educația joacă un rol important în prevenirea prostituției și a criminalității organizate asociate cu aceasta și, prin urmare, recomandă organizarea în școli și colegii a unor campanii educaționale speciale, de sensibilizare și prevenire, specifice vârstei și recomandă statelor membre ca educația în spiritul egalității să reprezinte un obiectiv fundamental al procesului de educație a tinerilor;
25. atrage atenția asupra faptului că publicitatea pentru servicii sexuale în ziare și platformele sociale din media pot fi mijloacele de susținere a traficului de persoane și a prostituției;
26. atrage atenția asupra rolului tot mai mare al internetului și al rețelelor sociale online în recrutarea de prostituate noi și tinere prin intermediul rețelelor de trafic de persoane;

¹ Farley, M., ‘Violence against women and post-traumatic stress syndrome’, *Women and Health*, 1998; Damant, D. ed al., ‘Trajectoires d’entrée en prostitution : violence, toxicomanie et criminalité’, *Le Journal International de Victimologie*, Nr. 3, aprilie 2005.

solicită, de asemenea, organizarea de campanii de prevenire pe internet, care să ia în considerare grupurile vulnerabile vizate de aceste rețele de trafic de persoane;

27. atrage atenția asupra unor efecte, în cea mai mare parte negative, ale producției mediatică și pornografice, în special în mediul online, prin crearea unei imagini nefavorabile a femeilor care ar putea conduce la desconsiderarea personalității umane a acestora și le-ar putea prezenta ca pe o marfă; avertizează, totodată, că libertatea sexuală nu trebuie interpretată ca un element de disprețuire a femeilor;
28. subliniază faptul că normalizarea prostituției influențează percepția tinerilor asupra sexualității și asupra relațiilor dintre femei și bărbați; remarcă faptul că, potrivit studiilor, prostituția acționează ca un instrument de control social asupra sexualității tinerilor;
29. subliniază faptul că persoanele prostituate nu ar trebui incriminate, cum este cazul în unele state membre, cum ar fi Regatul Unit, Franța, Republica Irlanda și Croația, și invită toate statele membre să abroge legislația represivă împotriva celor care practică prostituția;
30. invită statele membre ale UE să manifeste rețineră în a atribui un caracter infracțional sau penal acelor persoane care se prostituează și să creeze programe care să le sprijine să își schimbe profesia, dacă doresc;
31. consideră că reducerea cererii ar trebui să facă parte dintr-o strategie integrată de combatere a traficului în statele membre; consideră că reducerea cererii poate fi realizată printr-o legislație care transferă povara incriminării mai degrabă celor care cumpără servicii sexuale decât celor care le vând și prin impunerea de amenzi care să facă prostituția mai puțin profitabilă din punct de vedere financiar pentru organizațiile infracționale/crima organizată.
32. consideră că cel mai eficient mod de combatere a traficului de femei și fete minore pentru exploatare sexuală și de îmbunătățire a egalității de gen este modelul implementat în Suedia, Islanda și Norvegia (așa-numitul model nordic) și examinat în prezent în mai multe țări europene, unde cumpărarea de servicii sexuale constituie o infracțiune, și nu serviciile persoanelor care se prostituează;
33. subliniază că prostituția este o chestiune transfrontalieră și că statele membre ar trebui să își asume responsabilitatea pentru combaterea cumpărării de sex în afara propriului teritoriu prin introducerea unor măsuri similare celor adoptate în Norvegia, unde un cetățean poate fi urmărit penal pentru cumpărarea de sex în străinătate;
34. subliniază că datele confirmă efectul disuasiv al modelului nordic asupra traficului în Suedia, unde prostituția și traficul de sex nu au crescut, și că acest model este din ce în ce mai mult susținut de populație, în special de tineri, ceea ce arată că legislația a determinat o schimbare a atitudinilor;
35. subliniază rezultatele unui raport guvernamental recent elaborat în Finlanda, care îndeamnă la o incriminare totală a cumpărării sexului, cum ar fi abordarea finlandeză, care incriminează cumpărătorii și nu a victimele traficului s-a dovedit ineficientă în lupta împotriva traficului de persoane;

36. consideră că legislația oferă o oportunitate de a clarifica semnificația normelor acceptabile în societate și de a crea o societate atentă la aceste valori;
37. consideră că tratarea prostituției ca o „muncă sexuală” legală, dezincriminarea industriei sexului în general și legalizarea proxenetismului nu reprezintă o soluție pentru asigurarea siguranței femeilor și fetelor minore vulnerabile în fața violenței și exploatării, ci are efectul opus, expunându-le pericolului unui nivel mai ridicat de violență, conducând și la creșterea numărului de femei și fete minore care suferă abuzuri, prin încurajarea piețelor de prostituție;
38. condamnă orice încercări politice sau discursuri politice care pleacă de la premisa că prostituția poate fi o soluție pentru femeile migrante din Europa;
39. solicită, prin urmare, statelor membre, în conformitate cu legislația națională, să confere autorităților polițienești și celor responsabile pentru spațiile în care au loc acte de prostituție, dreptul de a intra în sedii și de a efectua verificări în mod arbitrar;
40. invită insistent Comisia și statele membre să mobilizeze mijloacele și instrumentele necesare pentru a lupta împotriva traficului și a exploatării sexuale și pentru a reduce prostituția ca încălcare a drepturilor fundamentale ale femeilor – în special în ceea ce privește minorii – și a egalității de gen;
41. invită statele membre să transpună în legislația națională cât mai repede posibil Directiva 2011/36/UE din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului, îndeosebi în scopul protejării victimelor;
42. invită insistent Comisia să evalueze impactul pe care cadrul legal european conceput în vederea eliminării traficului pentru exploatare sexuală l-a avut până în prezent, să studieze în continuare structurile activităților de prostituție și trafic de ființe umane în scopul exploatării sexuale în UE și nivelul crescut al turismului sexual în UE, acordând o atenție specială minorilor, precum și să promoveze schimbul de cele mai bune practici între statele membre;
43. subliniază faptul că Comisia ar trebui să finanțeze în continuare proiectele și programele care vizează combaterea traficului de ființe umane și a exploatării sexuale;
44. solicită statelor membre să conceapă și să implementeze politici de combatere a traficului de persoane, a exploatării sexuale și a prostituției, să se asigure că toate părțile interesate, cum ar fi ONG-urile, poliția și agențiile de aplicare a legii, precum și serviciile sociale și medicale sunt sprijinite și implicate în decizii și cooperează;
45. constată că marea majoritate a persoanelor care se prostituează ar dori să se oprească, dar nu se simt capabile să facă acest lucru; subliniază faptul că aceste persoane au nevoie de sprijin adecvat, în special psihologic și de asistență socială, pentru a scăpa de rețele de exploatare sexuală și dependențele frecvent asociate cu acestea; propune, prin urmare, ca

autoritățile competente să pună în aplicare programe pentru ieșirea din mediul prostituției, în strânsă cooperare cu părțile implicate;

46. subliniază importanța unei pregătiri adecvate a serviciilor de poliție și a personalului din sistemul judiciar într-un mod mai general, în ceea ce privește diferitele aspecte ale exploatării sexuale, inclusiv aspectele legate de gen și de imigrare și îndeamnă statele membre să încurajeze autoritățile de poliție să coopereze cu victimele și să le încurajeze să depună mărturie, pentru a încuraja existența unor servicii specializate în cadrul poliției și, de asemenea, să angajeze femei de poliție; subliniază necesitatea cooperării judiciare între statele membre în vederea combaterii mai eficiente a rețelelor de trafic de persoane în Europa;
47. atrage atenția autorităților naționale asupra impactului recesiunii economice asupra numărului tot mai mare de bărbați, femei și fete minore forțați, inclusiv femeile migrante să practice prostituția, și le invită insistent să ajute aceste persoane să găsească modalități alternative de a-și câștiga existența și să sprijine crearea unui mediu sigur pentru persoanele care continuă să lucreze ca prostituate;
48. subliniază faptul că problemele economice și sărăcia sunt principalele cauze ale prostituției în rândul femeilor tinere și minorelor și că strategiile de gen vizând prevenirea, campaniile la nivel național și la nivel european adresate în special comunităților excluse social și celor aflați în situații de vulnerabilitate sporită (de exemplu persoanele cu dizabilități și tinerii din sistemul de protecție a copiilor), măsurile de reducere a sărăciei și de creștere a gradului de conștientizare, atât în rândul cumpărătorilor, cât și a furnizorilor de sex, precum și schimbul de cele mai bune practici sunt elemente esențiale pentru combaterea exploatării sexuale a femeilor și minorelor, în special în rândul migranților; recomandă Comisiei să desemneze o „Săptămână europeană pentru combaterea traficului de ființe umane”;
49. subliniază faptul că excluziunea socială reprezintă un factor major ce contribuie la vulnerabilitatea crescută a femeilor și fetelor minore dezavantajate în fața traficului de ființe umane; subliniază, de asemenea, că criza economică și socială a mărit șomajul, adesea făcând femeile cele mai vulnerabile, inclusiv celor situate mai sus pe scara socială, să devină prostituate, pentru a învinge sărăcia și excluziunea socială; invită statele membre să abordeze problemele sociale care determină prostituția bărbaților, femeilor și a copiilor;
50. solicită insistent statelor membre să finanțeze organizațiile care lucrează pe teren, oferindu-le fonduri și strategii de ieșire, să ofere servicii sociale inovatoare pentru victimele exploatării sexuale și traficului de persoane, inclusiv pentru femeile migrante și fără acte, prin evaluarea nevoilor și a riscurilor individuale ale acestora, în scopul de a beneficia de asistență, sprijin și o protecție corespunzătoare, precum și să implementeze politici (cu o abordare holistică și prin intermediul diferitelor servicii din domeniul poliției, imigrării, sănătății și educației) care să ajute femeile și minorii vulnerabili să iasă din mediul prostituției, asigurându-se că aceste programe au un temei legal și dispun de finanțarea necesară pentru a atinge respectivul obiectiv; subliniază importanța consilierii psihologice și necesitatea ca victimele exploatării sexuale să fie reintegrate în societate; subliniază faptul că acest proces are nevoie de timp și necesită elaborarea unui plan de

viață care reprezintă o alternativă credibilă și viabilă pentru persoanele care s-au prostituat anterior;

51. subliniază faptul că este nevoie de mai multe analize și dovezi statistice pentru a decide care este cel mai eficient mod de combatere a traficului de femei și fete în scopul exploatării sexuale;
52. solicită insistent statelor membre să evalueze efectele pozitive și negative ale încadrării penale a cumpărării de servicii sexuale în privința reducerii prostituției și traficului;
53. solicită UE și statelor membre să dezvolte politici de gen preventive în țările de origine ale persoanelor care se prostituează ca rezultat al traficului, orientate atât către cumpărătorii de sex, cât și către femei și minori, prin sancțiuni, campanii de conștientizare și educație;
54. invită UE și statele membre să ia măsuri de descurajarea a practicii turismului sexual în interiorul sau în afara UE;
55. solicită ca Serviciul European de Acțiune Externă să ia măsuri pentru a opri practicarea prostituției în zonele de conflict în care forțele militare ale UE sunt prezente;
56. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

EXPUNERE DE MOTIVE

Prostituția este un fenomen dificil de cuantificat, întrucât este ilegal în majoritatea statelor membre. Conform raportului pe 2012 al Fundației Scelles, prostituția are o dimensiune globală, implicând aproximativ 40-42 milioane de oameni, dintre care 90% depind de un proxenet. Primul raport Eurostat cu date oficiale legate de prostituție a fost publicat în aprilie 2013¹. Acesta se axează pe traficul de ființe umane în UE între 2008 și 2010.

Ceea ce e sigur, cu toate acestea, este faptul că prostituția și exploatarea sexuală sunt cu certitudine chestiuni legate de gen, femeile și fetele vânzându-și corpul, de bună voie sau forțat, unor bărbați care plătesc serviciul. În plus, majoritatea celor care fac obiectul traficului pentru exploatare sexuală sunt femeii sau fete.

O formă de violență împotriva femeilor și o încălcare a demnității umane și a egalității de gen

Prostituția și exploatarea sexuală a femeilor și fetelor sunt forme de violență și, ca atare, constituie obstacole pentru egalitatea între femei și bărbați. Practic toți cei care cumpără servicii sexuale sunt bărbați. Exploatarea din industria sexului este atât o cauză, cât și o consecință a inegalității de gen, perpetuând ideea că corpurile femeilor și fetelor sunt de vânzare.

Prostituția este o încălcare extrem de evidentă și consternantă a demnității umane. Având în vedere faptul că demnitatea umană este menționată explicit în Carta Drepturilor Fundamentale, Parlamentul European are datoria de a prezenta informații cu privire la prostituție în UE și de a examina modalitățile prin care egalitatea de gen și drepturile omului pot fi consolidate în această privință.

O legătură directă cu traficul și criminalitatea organizată

Prostituția în Uniunea Europeană și în lume este direct legată de traficul de femei și fete. 62% dintre femeile traficate sunt victime ale exploatării sexuale.

Un număr tot mai mare de femei și fete sunt traficate nu numai din afara Uniunii, dar și din unele state membre (de exemplu România și Bulgaria) spre alte regiuni ale Uniunii Europene. Prin urmare, UE trebuie să facă urgent ceva în privința traficului est-vest și să ia măsuri puternice pentru a combate această formă specifică de violență împotriva femeilor.

Prostituția constituie un factor major al criminalității organizate, depășit doar de droguri ca amploare, răspândire și sumele implicate. Pe site-ul internet al Havocscope², veniturile din prostituție sunt estimate la în jur de 186 de miliarde USD pe an în lume.

Din moment ce prostituția este de fapt condusă de criminalitatea organizată într-o măsură atât de mare, funcționând ca o piață în care cererea impulsionează oferta, agențiile de aplicare a legii din întreaga UE trebuie să ia măsuri puternice și adecvate pentru a urmări infractorii,

¹http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-is-new/news/news/2013/docs/20130415_thb_stats_report_en.pdf

² A se consulta: <http://www.havocscope.com/tag/prostitution/>

protejând totodată victimele, persoanele prostituate și femeile și fetele traficate pentru exploatare sexuală. Un aspect aparte, dar legat de aceasta, și care necesită, de asemenea, atenție, este prostituția pe internet, care este în creștere și, în unele cazuri, este legată de site-uri pornografice.

Constrângerile economice

Disperarea cauzată de lipsa banilor poate, de asemenea, conduce femeile la prostituție. Actuala criză financiară are consecințe nefaste, din ce în ce mai multe femei (în special mame singure) începând să practice prostituția în propria țară sau deplasându-se din țările mai sărace din sudul Uniunii Europene în partea de nord. Prin urmare, prostituția este legată de egalitatea de gen, fiind direct legată de rolul și locul femeilor în societate, de accesul acestora la piața forței de muncă, la luarea deciziilor, la servicii medicale și la educație, precum și de opțiunile care le sunt oferite în contextul unei inegalități de gen structurale.

Două abordări diferite ale prostituției și exploatării sexuale în Europa

Problema prostituției și a egalității de gen este complicată de faptul că există două modele opuse referitoare la modul de tratare a acesteia. Primul model consideră prostituția ca o încălcare a drepturilor femeilor și un mijloc de a perpetua egalitatea de gen. Concepția legislativă corespunzătoare este una aboliționistă, încadrând penal activitățile legate de prostituție, uneori inclusiv cumpărarea de servicii sexuale, deși prostituția ca atare nu este considerată ilegală. Al doilea model susține că prostituția ca atare consolidează egalitatea de gen prin faptul că promovează dreptul femeilor de a deține controlul asupra a ceea ce vor să facă cu propriul corp. Adepții acestui model consideră că prostituția este doar o altă formă de muncă și că cel mai bun mod de a proteja femeile angajate în prostituție este îmbunătățirea „condițiilor lor de muncă” și profesionalizarea prostituției ca „muncă sexuală”. În consecință, în cadrul acestui model reglementar, prostituția și activitățile legate de aceasta sunt legale și reglementate, iar femeile sunt libere să angajeze manageri, cunoscuți și sub numele de proxeneți. Cu toate acestea, ar putea fi luat în considerare și ideea că a face din prostituție și proxenetism activități normale sau legalizându-le într-un fel sau altul echivalează cu legalizarea sclaviei sexuale și a inegalității de gen pentru femei.

Desigur, în Uniunea Europeană există ambele modele. Proxenetismul este legal în câteva state membre, printre care Țările de Jos, Germania, Austria și Danemarca, în timp ce persoanele prostituate sau unele dintre activitățile lor (cum ar fi acostarea) sunt incriminate sau parțial incriminate în Regatul Unit, Franța și Republica Irlanda, printre altele. Cu toate acestea, inegalitatea de gen și subordonarea sexuală nu pot fi combătute eficient dacă se pleacă de la o simetrie a genurilor în industria sexului, simetrie care nu există¹.

În țările în care prostituția și proxenetismul sunt legale, există din ce în ce mai multe dovezi care arată deficiențele acestui sistem. În 2007, guvernul german a admis că legea privind legalizarea prostituției nu a redus infracționalitatea, iar peste o treime dintre procurorii germani au constatat că legalizarea prostituției „a făcut activitatea lor de urmărire penală a

¹ www.equalitynow.org/sites/default/files/Nordic_Model_EN.pdf

traficului de ființe umane și a proxenetismului mai dificilă”¹. În Țările de Jos, în 2003, primarul Amsterdamului a declarat că legalizarea prostituției nu a prevenit traficul și că „pare imposibilă crearea unei zone sigure și controlabile care să nu fie deschisă abuzurilor din partea criminalității organizate”. Conform Oficiului ONU pentru droguri și criminalitate, Olanda este în prezent destinația de predilecție a victimelor traficului de persoane.

Eficacitatea modelului nordic

Având în vedere faptul că există din ce în ce mai multe dovezi convingătoare că legalizarea prostituției și a proxenetismului nu contribuie cu nimic la promovarea egalității de gen sau la reducerea traficului de ființe umane, acest raport concluzionează că diferența esențială dintre cele două modele de egalitate de gen menționate mai sus este că a vedea prostituția ca simplă „muncă” încurajează menținerea femeilor în prostituție. Considerarea prostituției ca o încălcare a drepturilor omului la adresa femeilor ajută la împiedicarea femeilor să se angajeze în prostituție.

Experiența Suediei, Finlandei și a Norvegiei - aceasta din urmă nefiind stat membru al UE - unde funcționează „modelul nordic” de tratare a prostituției, confirmă acest punct de vedere. Suedia și-a schimbat legile privind prostituția în 1999, interzicând cumpărarea sexului și dezincriminând persoana prostituată. Cu alte cuvinte, cumpărătorul de sex - practic întotdeauna bărbat - este cel care comite o infracțiune penală, nu femeia prostituată. Suedia a introdus această lege ca parte a unei inițiative generale de a elimina toate obstacolele pentru egalitatea de gen.

Impactul acestor legi în Suedia a fost spectaculos. Numărul persoanelor prostituate în Suedia reprezintă o zecime din cel din Danemarca, unde cumpărarea sexului este legală și care are o populație mai mică. Legea a schimbat, de asemenea, opinia publică. În 1996, 45% dintre femei și 20% dintre bărbați erau în favoarea încadrării penale a cumpărătorilor de sex bărbați. Până în 2008, 79% dintre femei și 60% dintre bărbați erau în favoarea legii. În plus, poliția suedeză confirmă că modelul nordic a avut un efect disuasiv asupra traficului pentru exploatare sexuală.

Există din ce în ce mai multe dovezi ale eficacității modelului nordic în reducerea prostituției și a traficului de femei și fete și, implicit, în promovarea egalității de gen. În același timp, acele țări unde proxenetismul este legal se confruntă încă cu probleme legate de traficul de persoane și criminalitatea organizată, întrucât acestea sunt legate de prostituție. Prin urmare, acest raport susține modelul nordic și solicită ca guvernele statelor membre care au altă concepție asupra prostituției să-și revizuiască legislația ținând cont de succesul obținut de Suedia și de alte țări care au adoptat modelul nordic. O astfel de acțiune ar determina un progres semnificativ în privința egalității de gen în Uniunea Europeană.

Acest raport nu este împotriva femeilor prostituate. Este împotriva prostituției, și pentru femeile prostituate. Recomandând ca cumpărătorul - bărbatul care cumpără sex - să fie

¹ A se consulta și articolul din Der Spiegel din 30 mai 2013:

<http://www.spiegel.de/international/germany/human-trafficking-persists-despite-legality-of-prostitution-in-germany-a-902533.html>

considerat vinovat, și nu prostituata, acest raport reprezintă încă un pas pe calea instaurării unei egalități depline de gen în întreaga Uniune Europeană.

OPINIE MINORITARĂ

de Angelika Niebler, Christa Klass, Astrid Lulling

Acest raport din proprie inițiativă urmărește să interzică toate formele de prostituție. Cu toate acestea, considerăm că trebuie făcută distincția între prostituția forțată și prostituția legală, după cum prevede legislația UE.

Prostituția voluntară este considerată o formă de muncă independentă în unele state membre, fiind astfel supusă unor obligații fiscale și obligații în materie de securitate socială. Persoanele care lucrează în mod legal ca prostituate trebuie să respecte, de asemenea, și alte obligații legale (de exemplu, permise de muncă și de ședere, precum și obligația de a se înregistra la autoritățile competente). Modul în care este tratată prostituția voluntară ar trebui să rămână de competența fiecărui stat membru.

În schimb, prostituția forțată și traficul de ființe umane constituie o problemă transfrontalieră, care nu poate fi rezolvată de un singur stat membru. Dimpotrivă, statele membre trebuie să coopereze strâns pentru a combate prostituția forțată, traficul de ființe umane și crima organizată. Interdicția achiziționării de servicii sexuale în unele state membre, dar nu și în altele, conduce la situația în care astfel de servicii vor fi mai mult oferite în țări (vecine), care nu incriminează clienții. Raportul Mary Honeyball conține propuneri valoroase pentru statele membre în legătură cu aceste aspecte legate de prostituție forțată.

Prostituția forțată și traficul de ființe umane trebuie combătute prin toate mijloacele disponibile. Trebuie, însă, făcută diferența dintre aceste probleme și prostituția voluntară.

OPINIE MINORITARĂ

de Ulrike Lunacek, Marije Cornelissen, Iñaki Irazabalbeitia, Raul Romeva, Sophia In't Veld

Traficul de persoane, în special femei și copii, în scopul exploatării sexuale, numit și prostituție forțată, este o încălcare a demnității umane și este contrară principiilor Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În aprilie 2013, doar șase state membre au notificat transpunerea completă a directivei UE de combatere a traficului de ființe umane, a căror termen de implementare a expirat la 6 aprilie 2013.

Raportul nu face diferența între prostituție forțată și prostituția ca urmare a unei decizii individuale. Prostituția copiilor, însă, nu poate fi niciodată voluntară, copii neavând capacitatea de „a-și da consimțământul” pentru practicarea prostituției.

Politicile care au ca scop să facă prostituția invizibilă și care exclud persoanele care se prostituează/ lucrătorii sexuali din locurile publice, măresc și mai mult stigmatizarea, excluderea socială și de vulnerabilitatea acestora. Toate statele membre ale UE ar trebui să se abțină de la incriminarea și penalizarea lucrătorilor sexuali care lucrează ilegal, ar trebui să le ofere acces la drepturile de asigurări sociale și să dezvolte programe pentru a îi ajuta să renunțe la această profesie, dacă doresc să facă acest lucru.

3.12.2013

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE

destinat Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen

referitor la exploatarea sexuală și prostituția - impactul acestora asupra egalității de gen
(2013/2103(INI))

Raportoare pentru aviz: Corina Crețu

SUGESTII

Comisia pentru dezvoltare recomandă Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. constată că principalele cauze ale traficului de ființe umane și exploatării sexuale sunt inegalitatea dintre bărbați și femei și sărăcia, agravate de inegalitățile etnice și de altă natură socioeconomică, precum și de conflictele armate și că principalele victime sunt femeile și copiii cu o situație socioeconomică precară;
2. Subliniază faptul că ar trebui acordată o atenție deosebită pentru grupurile cele mai vulnerabile, cum ar fi fetele, copiii cu dizabilități și femeile care aparțin grupurilor minoritare;
3. subliniază că corupția joacă un rol important în facilitarea și încurajarea traficului de ființe umane;
4. remarcă că exploatarea sexuală este o formă de violență bazată pe gen, săvârșită în cea mai mare parte de bărbați asupra femeilor, și subliniază, în consecință, că eliminarea și prevenirea tuturor formelor de violență împotriva femeilor și fetelor are o importanță capitală în reducerea acestor încălcări extreme ale drepturilor omului;
5. invită organizațiile internaționale ale UE, guvernele naționale și alți actori relevanți să coopereze la nivelul UE în vederea creării unui cadru comun de dispoziții privind combaterea cauzelor determinante, incriminarea (inclusiv a cumpărării de servicii sexuale), sancțiunile și o cooperare transfrontalieră îmbunătățită în ceea ce privește protecția împotriva abuzurilor sexuale și a exploatării sexuale;
6. subliniază că în elaborarea politicilor și strategiilor naționale privind asistența judiciară în

țările în curs de dezvoltare, precum și în țări unde există trafic de ființe umane și exploatare sexuală, trebuie luată în considerare teama de stigmatizare și își exprimă îngrijorarea cu privire la absența unor servicii juridice eficiente unde ar putea fi semnalate abuzurile, mai ales în timpul crizelor umanitare.

7. invită UE și statele sale membre să conceapă acțiuni pentru a opri turismul sexual dinspre statele membre ale UE către alte destinații;
8. subliniază că măsurile de combatere a exploatării sexuale și a prostituției ar trebui să se concentreze pe zonele afectate de război, în conformitate cu Rezoluțiile Consiliului de Securitate ale ONU 1325 din 31 octombrie 2000 și 1820 din 19 iunie 2008;
9. invită UE și statele sale membre să descurajeze cererea de exploatare prin prostituție și trafic de ființe umane pentru exploatare sexuală.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	2.12.2013
Rezultatul votului final	+: 20 -: 1 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Ricardo Cortés Lastra, Charles Goerens, Filip Kaczmarek, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Jean Roatta, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Patrice Tirolien
Membri supleanți prezenți la votul final	Emer Costello, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Fiona Hall, Eduard Kukan, Bart Staes, Jan Zahradil
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Fabrizio Bertot, Tanja Fajon, Miroslav Mikolášik

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	23.1.2014
Rezultatul votului final	+: 14 -: 2 0: 6
Membri titulari prezenți la votul final	Marije Cornelissen, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Zita Gurmai, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Krisztina Morvai, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Marina Yannakoudakis, Inês Cristina Zuber
Membri supleanți prezenți la votul final	Izaskun Bilbao Barandica, Anne Delvaux, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Nicole Kiil-Nielsen, Christa Kläß, Angelika Werthmann
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Michael Cashman